

ВІДГОДІВЕЛЬНІ ТА ЗАБІЙНІ ЯКОСТІ ПОРОСЯТ РІЗНОГО ГЕНЕТИЧНОГО ПОЄДНАННЯ

Лесновська Олена Володимирівна,

к. с.-г. н., доцент,

Карлова Ліна Валентинівна,

к. с.-г. н., доцент,

Назаренко Аліна Юріївна,

студент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
м. Дніпро, Україна

Вступ. Одним з основних прийомів підвищення живої маси свиней, їх відгодівельних та забійних якостей є породно-лінійна гібридизація та схрещування чистопородних свиноматок з високопродуктивними кнурами м'ясних порід, що сприяє прояву ефекту гетерозису [1-3].

Подальша ефективність виробництва свинини залежить від багатьох факторів, головні з яких – умови годівлі та утримання, вік і жива маса тварин. Чисельні дослідження вітчизняних і зарубіжних вчених довели, що за однакових умов годівлі та утримання відгодівельні якості свиней різних порід та міжпородних поєднань проявляються не однаково [2,4].

Метою наших досліджень було встановлення ефективності вирощування поросят різного генетичного походження в умовах фермерського господарства «Юран» Новомосковського району Дніпропетровської області.

Матеріал та методи досліджень. Для проведення дослідів було сформовано групи поросят по 20 голів в кожній. Дослідний період тривав 6 місяців.

Встановлення забійних якостей молодняку проводили за показниками забійної маси та забійного виходу, довжини півтуші, товщини шпику над 6-7 грудними хребцями, маси задньої третини туші. Забійний вихід встановлювали як відношення забійної маси до передзабійної маси, виражене у відсотках. Крім того, встановлювали масу задньої третини туші та товщину

шпику на рівні 6-7 грудних хребців.

Морфологічний склад туш піддослідних поросят виявляли під час обвалювання напівтуш. Встановлювали співвідношення м'яса до сала.

Розрахунок економічного ефекту виробництва свинини в господарстві проводили відповідно до «Методики визначення економічної ефективності використання у сільському господарстві результатів науково-дослідницьких та дослідно-конструкторських робіт, нової техніки, винаходів та рацпропозицій».

Результати та обговорення. Результати досліджень показали, що молодняк свиней, одержаний від свиноматок в поєднанні з кнурами породи ландрас характеризувався кращими відгодівельними якостями (табл. 1).

Таблиця 1.

Відгодівельні якості молодняку різного генетичного походження

Група	Середньодобовий приріст живої маси за період		Жива маса наприкінці періоду, кг	Витрати на 1 кг приросту живої маси, корм.од.	
	г	± до контролю, %		корм. од	± до контролю, %
I (ВБ×ВБ)	536,7±38,4	-	97,8±3,46	4,08	-
II (½ ВБ×½Л)	571,1±48,7	+6,41	104,1±3,57	3,67	-10,05

За даними таблиці 1, поросята I групи поступалися одноліткам II дослідної групи за середньодобовим приростом на 6,41%. При цьому жива маса поросят в кінці дослідного періоду склала 97,8 та 104,1 кг відповідно.

Одним із основних показників при оцінці молодняку свиней за відгодівельними якостями є витрати кормів на одиницю приросту живої маси, адже при оцінці собівартості свинини на частку кормів припадає більше половини витрат. Витрати кормів на 1 кг приросту в розрізі груп були порівняно невисокими, і значення даного показника коливалося в межах 4,08-3,67 кормових одиниць відповідно.

Аналізуючи відгодівельні якості піддослідного молодняку свиней різних генотипів, встановлено, що схрещування великої білої породи з породою ландрас позитивно вплинуло на інтенсивність збільшення живої маси, що в свою чергу призвело до збільшення абсолютного, середньодобового приростів та до зниження віку досягнення живої маси 100 кг і витрат корму на 1 кг приросту.

Методикою роботи було також передбачено провести контрольний забій піддослідних тварин по 5 голів з кожної групи. Результати дослідження забійних показників піддослідного поголів'я наведено в таблиці 2.

За даними таблиці 2, поросята І групи в кінці відгодівлі мали живу масу 97,8 кг, що на 6,4 % менше порівняно з однолітками ІІ групи. За передзабійною живою масою молодняк І групи поступався помісним поросятим ІІ групи на 7,1 %, а за забійною масою – на 10,4 %. Забійний вихід в тушах піддослідного поголів'я коливався в межах 72,1-77,1 % залежно від генотипу.

За масою туші поросята ІІ групи переважали своїх чистопородних однолітків І групи на 8,4 %. Вихід туші в розрізі дослідних груп коливався в межах 71,3-72,2 % відповідно.

Довжина півтуші є типовою ознакою і залежить від генотипу піддослідних тварин. Найдовшими були туші поросят ІІ дослідної групи – 97,7 см. За даним показником поросята І групи поступалися на 1,6 %.

Таблиця 2.

Забійні якості піддослідного поголів'я

Показник	Дослідна група	
	I (ВБ×ВБ)	II (½ ВБ×½Л)
Жива маса поросят наприкінці періоду, кг	97,8±3,46	104,1±3,57
Передзабійна маса, кг	96,4±0,47	103,2±0,58
Забійна маса, кг	72,1±0,71	79,6±0,59

Забійний вихід, %	74,8±0,35	77,1±0,27
Маса туші, кг	68,7±0,46	74,5±0,38
Вихід туші, %	71,3±1,22	72,2±1,31
Довжина півтуші, см	96,2±0,43	97,7±0,56
Товщина шпику над 6-7 грудними хребцями, мм	28,5±0,39	26,6±0,53
Маса задньої третини півтуші, кг	10,7±0,23	12,4±0,35

Товщина шпику над 6-7 грудними хребцями свідчить про осаленість туш молодняку свиней. Максимальну товщину шпику в тушах мали чистопородні поросята І групи. Вона виявилася на 7,1 % більшою, ніж у тушах помісного молодняку ІІ групи.

Маса задньої третини туш піддослідного поголів'я в розрізі груп була в межах 10,7-12,4 кг відповідно.

Під час обвалювання туш піддослідних поросят та встановлення їх забійних якостей, було також проаналізовано морфологічний склад туш. Туші піддослідних поросят ІІ групи відрізнялися більшим вмістом м'яса, що підтверджує прояв ефекту гетерозису при схрещуванні великої білої породи з породою ландрас. Так, вміст м'яса в тушах молодняку ІІ групи склав 61,4 % проти 56,1 % в тушах чистопородних однолітків І групи.

Слід зазначити, що туші поросят І дослідної групи мали більший вміст сала порівняно з помісними однолітками ІІ групи. Так, вміст сала в тушах поросят ІІ групи виявився на 5,8 % більший, ніж у молодняку ІІ групи. Вміст кісток в тушах піддослідних свиней був в межах 11,4-11,9 %.

Співвідношення м'яса:сало у чистопородних поросят склало 1:0,58, у помісних однолітків ІІ групи – 1:0,44 відповідно.

За результатами розрахунку економічної ефективності встановлено, що від вирощування та відгодівлі помісних поросят ІІ групи отримано додатково 6,44 % продукції. У вартісному виразі це складає +263,34 грн. в розрахунку на одне поросся. При цьому, загальний економічний ефект при виробництві

свинини склав +197,45 грн. в розрахунку на 1 голову.

Висновки. Відгодівельні, забійні якості піддослідного поголів'я, а також розрахована економічна ефективність проведених досліджень підтверджує доцільність виробництва свинини та вирощування поросят, отриманих від міжпородного поєднання великої білої породи з породою ландрас. Отримання додаткової продукції від вирощування помісних поросят склало 6,44 %.

Список літератури:

1. Войтенко С.Л. Продуктивність свиней породи ландрас / С. Л. Войтенко, М. О. Петренко// Вісник аграрної науки Причорномор'я, 2015, Вип. 1. – С. 171-179.
2. Пелих В.Г. Селекційні методи підвищення продуктивності свиней / Пелих В.Г. – Херсон: Айлант, 2007. – 264с.
3. Рибалко В.П. Особливості розвитку світового і вітчизняного свиначства / Рибалко В.П. // Вісник аграрної науки, №2, 2003. – С. 27-30.
4. Шейко И. Улучшение откормочных и мясных качеств свиней в условиях промышленной технологи / Шейко И., Хоченков А. // Свиноводство, 2004, № 5. – С. 12-14.